

Chojnice, dnia 2 października 1935 r.

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 37

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

98. Przedruk obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o opłatach stemplowych (Ciąg dalszy od Art. 33 do Art. 52.) 143
101. Przedruk okólnika Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego z dnia 25. IV. 1935 r. Nr. R. W. 2/38 w sprawie walki z pomorem świń 146

DZIAŁ URZĘDOWY

**Przedruk obwieszczenia Ministra Skarbu
z dnia 7. VI. 1935 r.**

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy
o opłatach stemplowych.**

(Ciąg dalszy).

F. Wymierzenie opłaty przez urząd skarbowy.

Art. 33.

Urząd skarbowy wymierza opłatę stemplową:

1) w przypadku przedstawienia mu pisma celem urzędowego skasowania znaczków stemplowych (art. 23, punkt b) lub celem uiszczenia opłaty gotówką (art. 24, punkt b);

2) w przypadku otrzymania od sekretarjatu sądowego wyciągu z pisma, sporządzonego w sądzie (art. 31);

3) w przypadku ustalenia drogą nadzoru (art. 35 i 38), że opłaty nie uiszczono mimo upływu terminu płatności lub uiszczono mniej, niż się należy.

Podwyższenie kwoty, wymierzonej w przypadkach, przewidzianych w punktach 1), 2) i 3) (wymiar dodatkowy), może nastąpić tylko na skutek późniejszego ujawnienia nowych okoliczności faktycznych lub błędu rachunkowego. W przypadkach, przewidzianych w punktach 2 i 3 urząd skarbowy zawiadamia podatnika o wy-

miarze przez nakaz płatniczy; opłatę należy uiszczyć w ciągu trzech tygodni od doręczenia nakazu płatniczego. Kwoty, nieuiszczone w tym terminie, będą ściągane przymusowo według przepisów o egzekucji podatków bezpośrednich. Odwołanie (art. 46) nie odracza terminu płatności.

Rozdział piąty.

Przedawnienie.

Art. 34.

Prawo Państwa do żądania opłaty stemplowej przedawnia się z upływem lat pięciu. Termin pięcioletni biegnie od dnia, w którym opłata winna być uiszczona. Przedawnienie nie biegnie w czasie wykonywania umowy.

Bieg przedawnienia przerywa się przez wszelkie czynności urzędowe, odnoszące się do wymiaru lub uiszczenia opłaty, o ile podatnik został o tych czynnościach urzędowo zawiadomiony. Od dnia zawiadomienia liczy się nowy okres pięcioletni.

Rozdział szósty.

Przepisy o nadzorze.

Art. 35.

Jeżeli sąd lub inny urząd państwowy spostrzeże, że od pisma, przedstawionego mu celem dokonania czynności urzędowej, nie uiszczono należnej opłaty, albo że ją uiszczono w niedostatecznej kwocie, lub po upływie przepisane terminu, lub w sposób nieprawidłowy, to zawiadamia o tem urząd skarbowy.

Przepis powyższy stosuje się również do wtóropisu, odpisu lub tłumaczenia (art. 3), jeżeli nie dostarczono dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty.

Artykułu niniejszego nie stosuje się do notariuszów (art. 27 zdanie ostatnie, oraz art. 28, ustępy: drugi i trzeci).

Art. 36.

Jeżeli urzędowi skarbowemu przedstawiono pismo celem wymierzenia opłaty stemplowej (art. 33, punkt 1) i zachodzi różnica zdań między urzędem a stroną co do wysokości opłaty, to urząd obowiązany jest przyjąć narazie kwotę, przez stronę obliczoną, a na przedstawionem piśmie wymienić wysokość należnej opłaty. Jeżeli termin uiszczenia już upłynął, względnie w razie nieuiszczenia żądanej przez urząd dopłaty przed upływem terminu, urząd wymierza nadto podwyżkę stemplową (art. 42).

Art. 37.

Przy urzędowym zaświadczeniu zgodności odpisu lub tłumaczenia z pierwowpisem, jako też przy wydawaniu wypisu, względnie wtóropisu z akt notarialnych lub sądowych albo z innych akt urzędowych, organ, dokonywający zaświadczenia lub wydający wypis (wtóropis), ma zaświadczyć również, że opłata stemplowa została uiszczona, oraz w jakiej wysokości i w jaki sposób, lub że jej nie uiszczono, względnie że opłata została odroczone (art. 22 i 177).

Art. 38.

Władze skarbowe celem wykonania nadzoru nad zachowaniem przepisów o opłatach stemplowych mają prawo i obowiązek badać:

1) te akta i księgi sądów, notariuszów oraz innych urzędów państwowych, jako też związków samorządowych, które wymieni rozporządzenie;

2) pisma i księgi, znajdujące się u osób, obowiązanych do płacenia państwowego podatku przemysłowego lub ustawowo zwolnionych od tego podatku, a dotyczące się ich przedsiębiorstwa; przepisu tego nie stosuje się do osób, wymienionych w art. 9 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550, z wyjątkiem notariuszów (punk. 1)).

Akta i księgi sądów, notariuszów oraz innych urzędów państwowych, jak również Banku Polskiego bada izba skarbową.

Władze skarbowe mają prawo zabierania tych pism, znalezionych przy wykonywaniu nadzoru, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie użycia nieprawdziwych znaków stemplowych (art. 39), celem użycia tych pism jako dowodów rzeczowych. Przepis ten nie dotyczy się pism, przechowywanych u notariusza, w archiwum notarialnem lub w zbiorze dokumentów księgi wieczystej.

Szczegółowe przepisy o wykonywaniu nadzoru poda rozporządzenie.

Osoby, obowiązane do uiszczenia opłaty, są na żądanie władzy skarbowej obowiązane wyjaśnić okoliczności, których znajomość jest niezbędna do wymierzenia opłaty.

Rozdział siódmy.

Naruszenie przepisów o opłatach stemplowych.

Art. 39.

Winny sprzedawania papieru stemplowego lub znaczków stemplowych po cenie wyższej niż oznaczona przez władze skarbowe, ulega karze pieniężnej w wysokości do 100 zł. Karę wymierza urząd skarbowy.

Osoba, która z niedbalstwa:

- sporządza pisma, podlegające opłacie stemplowej, na papierze stemplowym, podrobionym bądź całkowicie, bądź przez przerobienie sumy na wyższą, albo na papierze, który już był użyty do uiszczenia opłaty stemplowej, po wywabieniu poprzedniego tekstu;
- używa znaczka stemplowego podrobionego, przerobionego albo już skasowanego, celem uiszczenia opłaty od innego pisma;
- ofiarowuje na sprzedaż papier stemplowy lub znaczki stemplowe podrobione, przerobione albo już poprzednio użyte celem uiszczenia opłaty stemplowej — ulega karze pieniężnej w wysokości od 5 do 10-krotnej kwoty nieuiszczonej (punkty a, b), względnie sumy znaków stemplowych, na sprzedaż ofiarowanych (punkt c). Karę wymierza urząd skarbowy.

Winny świadomego spełnienia czynów, wymienionych w ustępie drugim — o ile czyn taki nie stanowi przestępstwa surowiej karanego — ulega karze pieniężnej w wysokości wyżej określonej, a nadto karze aresztu do sześciu miesięcy. Orzecznictwo należy do sądów okręgowych.

Art. 40.

Osoba, obowiązana do uiszczenia opłaty stemplowej, albo jej ustawowy zastępca lub pełnomocnik, jeżeli — bądź w piśmie, podlegającym opłacie stemplowej, bądź przy udzielaniu wyjaśnień (art. 38, ustęp ostatni) — podał świadomie stan faktyczny, niezgodny z rzeczywistością i przez to spowoduje niepobranie opłaty lub za niski jej wymiar, ulega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnej kwoty nieuiszczonej. Orzecznictwo należy do sądów okręgowych.

Art. 41.

Kara pieniężna, wymierzona przez sąd (art. 39, ustęp ostatni oraz art. 40), ulega zamianie na karę pozbawienia wolności według ogólnych przepisów, jednak nie wyżej sześciu miesięcy.

Zastosowanie punktów a), b), art. 39, względnie ustępu ostatniego tegoż artykułu, oraz art. 40 nie uchyla obowiązku uiszczenia opłaty stemplowej, względnie części niedopłaconej.

Art. 42.

Osoba, obowiązana do uiszczenia opłaty stemplowej, jeżeli poza przypadkami, przewidzianymi w art. 39 i 40, nie uiściła opłaty w należnej sumie, we właściwym terminie i w prawidłowy sposób, ma zapłacić podwyżkę stemplową w wysokości 5-krotnej kwoty nieuiszczonej, albo uiszczonej po upływie właściwego terminu lub w sposób nieprawidłowy.

W przypadkach, przewidzianych w artykułach 71, 74, 80, 80, 125, 129 i 138, podwyżkę stemplową oblicza się w wysokości 25-krotnej.

Izba skarbowa na skutek odwołania (art. 46) obniży podwyżkę lub zarządzi wymierzenie podwyżki w kwocie zmniejszonej, jeżeli nieuiszczenie opłaty stempłowej albo uiszczenie niedostateczne lub po upływie właściwego terminu lub w sposób nieprawidłowy widocznie nie zostało spowodowane zamiarem uchylecia się od uiszczenia opłaty. Minister Skarbu może co do ściśle określonych przypadków przekazać to uprawnienie urzędowi skarbowym.

Jeżeli dwie lub więcej osób dopuściły się co do jednej i tej samej opłaty naruszenia ustawy, przewidzianego w niniejszym artykule, to wymierza się jedną podwyżkę stempłową, do której uiszczenia osoby te obowiązane są solidarnie.

Przepisy art. 34 o przedawnieniu mają zastosowanie również do podwyżek stempłowych.

Podwyżka stempłowa nie może być wymierzona w razie nieuiszczenia w przepisany termin opłaty stempłowej, wymierzonej zapomocą nakazu płatniczego (art. 30, ustęp drugi; art. 33, ustęp ostatni; art. 61), jak również w razie niedotrzymania terminu, wyznaczonego w przypadku poszczególnym przy odroczeniu płatności na mocy art. 177. Nie może też być wymierzona w razie uiszczenia opłaty w przepisany termin i w kwocie, ustalonej przez właściwy organ urzędowy (art. 17), jeżeliby się okazało, że należy się więcej.

Podwyżkę stempłową wymierza urząd skarbowy (art. 33, punkty 1, 3. art. 36), względnie notariusz (art. 28, ustęp trzeci).

Przymusowe ściąganie podwyżki stempłowej może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się wymiaru podwyżki w administracyjnym toku instancyj.

Zastosowanie artykułu niniejszego w przypadkach, w których opłaty nie uiszczone wcale lub uiszczone ją tylko w części, nie uchyla obowiązku uiszczenia opłaty, względnie części nieopłaconej.

Art. 43.

Winni innego rodzaju naruszeń ustawy lub przepisów wykonawczych, wydanych na jej podstawie w jej granicach, ulegają karze pieniężnej w wysokości od 5 do 300 zł, którą wymierza urząd skarbowy. Kara ta może być powtarzana.

Przepisy art. 34 o przedawnieniu mają zastosowanie również do kary, przewidzianej w artykule niniejszym.

Przymusowe ściąganie kary może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia o wymierzeniu kary.

Artykuł niniejszy nie tyczy się organów urzędowych, powołanych do wymierzania opłat stempłowych (art. 17). Organa te w razie niespełnienia obowiązku, nałożonego na nie przez ustawę niniejszą lub przepisy wykonawcze, podlegają odpowiedzialności według przepisów ogólnych.

Art. 44.

Za przyczynienie się do wykrycia naruszeń ustawy o opłatach stempłowych Minister Skarbu może ustanowić nagrody, oznaczyć ich wysokość i warunki przyznawania nagród.

Rozdział ósmy.

Środki odwoławcze.

Art. 45.

Kwoty, uiszczone tytułem opłaty stempłowej nienależne, a bez wymiaru urzędowego, zostaną zwrócone na wniosek, złożony urzędowi skarbowemu; wniosek ten winien być przedstawiony w ciągu roku od dnia zapłacenia.

Przepisy o wymianie znaczków stempłowych i papieru stempłowego, uszkodzonych lub nieodpowiednio użytych, wydane będą rozporządzeniem.

Art. 46.

W przypadkach wymierzenia opłaty stempłowej lub podwyżki stempłowej przez właściwy organ urzędowy (art. 17, ustęp pierwszy; art. 42, ustęp pierwszy) można wnieść odwołanie w ciągu miesiąca od dnia dokonania wymiaru; w razie zawiadomienia o wymiarze drogą nakazu płatniczego (art. 30, ustęp drugi; art. 33, ustęp ostatni; art. 61) termin liczy się od dnia doręczenia nakazu.

Również można wnieść w ciągu miesiąca odwołanie od każdej innej decyzji, wydanej w zakresie ustawy niniejszej przez władzę skarbową w instancji pierwszej; termin miesięczny liczy się od dnia doręczenia decyzji.

Prawo odwołania się służy każdej osobie, która jest obowiązana do uiszczenia opłaty stempłowej (art. 15); związek rewizyjny (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495) może wnieść odwołanie w imieniu spółdzielni, należącej do związku rewizyjnego.

Art. 47.

Odwołanie należy złożyć temu organowi, który wymierzył opłatę lub podwyżkę albo wydał decyzję; organ ten przedstawia odwołanie wraz ze swoją opinią właściwej władzy skarbowej. Odwołujący się ma do odwołania załączyć pismo, podlegające opłacie, lub jego odpis uwierzytelniony, jeżeli owo pismo lub odpis uwierzytelniony nie znajduje się już w urzędzie skarbowym lub w izbie skarbowej.

Odwołanie rozstrzyga izba skarbową. Jeżeli jednak decyzję wydała izba skarbową w pierwszej instancji, rozstrzyga Minister Skarbu.

Gdy decyzję zaskarżoną wydała władza skarbową, to może załatwić odwołanie we własnym zakresie działania, jeżeli uzna, że odwołanie jest całkowicie uzasadnione.

Instancja odwoławcza nie rozpoznaje odwołania, wniesionego po upływie przepisanego terminu (art. 46). W przypadkach jednak, zasługujących na uwzględnienie, Minister Skarbu może, mimo uchybienia terminu, zezwolić na rozpoznanie odwołania; może przekazać to uprawnienie izbie skarbowej.

Od decyzji, wydanej na skutek odwołania, niema dalszego środka odwoławczego w administracyjnym toku instancyj.

Art. 48 (uchylony).

Art. 49.

Izba skarbową na wniosek podatnika zarządzi zwrot opłaty stempłowej lub uchyli wymiar opłaty, jeżeli czynność prawna stwierdzona pis-

mem, od którego opłatę uiszczono lub wymierzono, była od początku nieważna lub na skutek zdarzenia późniejszego ma być uważana za nieważną od początku, jak również gdy stało się pewnem, że nie ziszczył się warunek zawieszający, od którego uzależniono czynność prawną. Przepis powyższy stosuje się również do opłaty stempłowej od orzeczenia, uchylonego lub zmienionego późniejszym prawomocnem orzeczeniem.

Izba skarbową może orzec według swego uznania, że opłata stempłowa nie należy się lub ma być pobrana tylko w części, w przypadkach następujących:

- a) jeżeli czynność prawna została w całości lub częściowo odwołana bądź za wzajemną zgodą stron, bądź na żądanie jednej strony z mocy służącego jej prawa.
- b) gdy ziszczył się warunek rozwiązujący.

Wniosek o zwrot opłaty, względnie o uchylenie wymiaru, należy złożyć do izby skarbowej w ciągu pięciu lat od dnia, w którym opłatę urzędownie wymierzono (art. 46, ustęp pierwszy) lub uiszczono bez wymiaru urzędowego. Jeżeli wniosek opiera się na orzeczeniu sądowem, wydanem w postępowaniu, rozpoczętem przed upływem powyższego pięcioletniego terminu, to należy go złożyć w ciągu trzech miesięcy od chwili uprawomocnienia się orzeczenia sądowego.

Od decyzji izby skarbowej w sprawach, objętych artykułem niniejszym, służy odwołanie do którego stosuje się postanowienie art. 46 i 47.

Rozdział dziewiąty.

Doręczenia i czasokresy.

Art. 50.

Doręczenie nakazów płatniczych, jako też innych decyzji, wydanych przez władzę skarbową w zakresie ustawy niniejszej, następuje w sposób, przepisany w art. 151 — 156 i 158, ordynacji podatkowej.

Sekretariat sądowy doręcza pisma, dotyczące się opłat stempłowych, w sposób, przepisany ustawą postępowania cywilnego dla doręczenia pism sądowych.

Art. 51.

Koniec czasokresu, oznaczonego w ustawie niniejszej według tygodni, miesięcy lub lat, przypada w ostatnim tygodniu, względnie w ostatnim miesiącu czasokresu na ten dzień, który swą nazwą, względnie swą datą, odpowiada dacie rozpoczęcia czasokresu; jeżeli w ostatnim miesiącu takiego dnia niema, to koniec czasokresu przypada na ostatni dzień tego miesiąca.

Koniec czasokresu, przypadający na dzień wolny od zajęć urzędowych, przesuwają się na najbliższy dzień powszedni.

CZĘŚĆ DRUGA.

Postanowienia szczegółowe.

Rozdział dziesiąty.

Pisma, dotyczące się przejścia własności rzeczy nieruchomości.

Art. 52.

Opłacie stempłowej według rozdziału niniejszego podlegają:

- 1) pisma, stwierdzające umowę o nabycie nieruchomości (art. 12);
- 2) pisma, stwierdzające sprzedaż nieruchomości drogą licytacji;
- 3) orzeczenia sądowe, na mocy których w toku postępowania egzekucyjnego nieruchomości dłużnika przechodzi na własność wierzyciela lub nadlicytanta;

(Ciąg dalszy w następnych numerach)

101

Przedruk okólnika Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego z dnia 25. IV. 1935 r. Nr. R. W. 2/38 w sprawie walki z pomorem świń.

Do

Izby Rolniczej w Toruniu
i Wydziałów Powiatowych Wojew. Pomorsk.
Min. Roln. i Ref. Roln. wydało dn. 16. IV. 1935 r. Nr. W. XI. 4/62 zarządzenie o walce z pomorem świń. Akcja ta zyskała na wartości, gdyby Izba Roln., Wydziały Powiat. i organizacje społeczne dopomogły tej akcji przez zorganizowanie w pewnych miejscowościach szczepień nie zarządzonych przez władze, dokonanych na koszt właścicieli zwierząt.

Dla szczepień tych, uzgodnionych z Urzędem Wojew. może być przyznana po uprzednim zawiadomieniu Ministerstwa Roln. i Ref. Roln. — pewna ilość surwyjki przeciwpomorowej po cenach urzędowych. Warunkiem szczepień jest, by były one przeprowadzone pod kontrolą Państw. lub przez Państwo upoważnionych lekarzy wet. Normy wynagrodzenia tych lekarzy byłyby ustalone przez Urząd Wojewódzki w porozumieniu z właściwą Izbą Roln. zależnie od warunków miejscowych.

Urząd Wojewódzki będzie popierał akcję szczepień surowicą przeciwpomorową, niezarządzonych przez władze, dokonywanych na koszt właścicieli zwierząt.

Za Wojewodę

(—) Dr. Stefan Jakubowski

Wojewódzki Inspektor Weterynarii.

Powyższe podaje do wiadomości.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Lipski.

L. dz. IV-461/35 WP.

Adres redakcji i administracji „Orędownika Powiatowego powiatu chojnickiego”: Wydział Powiatowy Chojnicki, Chojnice, tel. 99.

Prenumerata: za rok 8,— zł, za kwartał 2,— zł. Cena niniejszego numeru 15 groszy.

Czcionkami drukarni „Dziennika Pomorskiego” Chojnice

Cena ogłoszeń: wiersz jednołamowy gr. 50